

Endringsforslagets Proponent ikke har kunnet godtgjøre Hensigtsmæssigheden af Grundlovens Indførelse i Colonierne, bør det dog anerkjendes, at saavel den Deel af Forsamlingen, der har stemt for det Bahnebergske Forslag, som den anden Deel af Forsamlingen have været overensstemmende i det meget væsentlige Punct, nemlig i at ville bygge Coloniernes Fremtid paa Danmarks nuværende Institutioner og i denne Henseende at ville inderligt og vedholdende slutte sig til Moderlandets Retsudvikling.

Fremdeles er der en fuldkommen Overensstemmelse i at anbefale Oprettelsen af et Colonialraad fortrinvis med raadgivende Virksomhed. I disse Puncter kan saaledes Regjeringen ganske slutte sig til Forsamlingens Anskuelser.

Til § 4.

De vestindiske Besidders Afstand fra Moderlandet gjør det uomgængeligt nødvendigt, at under særdeles paatrængende Omstændigheder, hvilke fra Tid til anden letteligen kunne indtræde paa Derne, Gouverneuren som Forvaltningens Overhoved maa paa eget Ansvar træffe foreløbige Bestemmelser om selv de vigtigste Gjenstande, fordi de kræve en øjeblikkelig Afgjørelse og ikke kunne taale at afvente Befalinger fra det fjerne Moderland. Det er imidlertid en Selvfølge, at slige foreløbige Bestemmelser maa søges stadfæstede igjennem de oprettede Lovgivningsorganer, saasnart slikt er udførligt.

Den tilsvarende § 7 i det første Udkast indeholdt en udtrykelig Bestemmelse om, at Gouverneuren fremdeles skulde beholde den ham hidtil tilkommende Myndighed til at udfærdige saadanne Placater i sit eget Navn, der ikkun indeholde nærmere Bestemmelser om Anvendelsen af de bestaaende Love eller indskærpe deres Overholdelse. Forsamlingen har formeent, at denne Bemyndigelse for Gouverneuren forstaaer sig af sig selv ifølge Lovgivningens almindelige Forrifter, og derfor saameget mere maatte være at forbigaae, som en lignende Myndighed for Gouvernementet tidligere skal have givet Leilighed til Collisioner. Da det maa indrømmes, at den omhandlede Bestemmelse har tilstrækkelig Gjæmnel i andre tidligere Forrifter, formenes der ikke at kunne være no-

gen væsentlig Betænkelighed ved her at lade den udgaae.

Til § 5.

I denne Paragraph er Petitionsretten afskattet i et saadant Omfang, som i sin Tid indrømmedes Provindstalerne ved Anordn. af 28de Mai 1831 § 5 og Frd. af 15de Mai 1834 § 86. Dette vil vistnok være hensigtsmæssigt og nødvendigt, saafremt den paatænkte Indretning skal bære sande Frugter.

Til § 6.

Revisionen og Decisionen af Communal-Regnskaberne har siden 1832 været overdraget Generalgouverneuren og den vestindiske Regjering for St. Croix's Vedkommende, og Gouverneuren og det Kgl. Raad for St. Thomas og St. Jan, men synes, ifølge den paatænkte Institutions Formaal, at maatte henlægges til Colonialraadet. Det gjensidige Forhold imellem bemeldte Raad og de enkelte Borgerraad eller Communalraad paa Derne vil forøvrigt først finde sin endelige Afgjørelse ved den Coloniallov, som i sin Tid vil blive at udarbejde i Medhold af § 2.

Til § 7.

Skjøndt Antallet af 20 Medlemmer maa skee kunde synes noget stort for de vestindiske Der, hvis Befolkning udgjør c. 40,000 Mennesker, kan det dog vanskeligt være mindre, naar man vil haabe at have Forhandlingerne nogenlunde til den parlamentariske Form. Denne Størrelse vil ogsaa omtrent svare til det Antal, lignende Forsamlinger paa de fremmede vestindiske Der indeholde.

At det i det oprindelige Udkast (§ 8) var forbeholdt Kongen at udnævne nogle Medlemmer, var begrundet i, at man i Dieblisset her i Moderlandet kun kan have en meget ufuldstændig Kendskab til de Tølelser og Drivesfædre, der ville gjøre sig gjældende hos de folkevalgte Medlemmer, og om, hvorvidt de ville bestde en saadan Arbeidsdygtighed, at Sagerne kunne finde en grundig Behandling under deres Hænder. Den i forrige Aar i det engelske Parlament passerede Act om Forvaltningen af de brittiske Colonier i Australien har ogsaa forbeholdt Kronen selv at vælge en Trediedeel af Medlemmerne, og Parlamentet har heri troet at finde en Erstatning for Lo-